

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Βούλη Μ.
Δωροθέα Μ.

Με λίγα λόγια...

- Για 100 εκατομμύρια παιδιά στον κόσμο, αυτή τη χρονιά δεν χτύπησε το κουδούνι του σχολείου, απλούστατα γιατί δεν πηγαίνουν σχολείο επειδή δουλεύουν, σύμφωνα με εκτιμήσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Πάνω από 246 εκατομμύρια παιδιά (ηλικίας 5 έως 17 ετών) στον κόσμο εργάζονται. Και δυστυχώς, αντίθετα από ό,τι θα νόμιζαν πολλοί, το φαινόμενο των εργαζόμενων παιδιών και των παιδιών που δεν πάνε στο σχολείο δεν είναι άγνωστο και στη χώρα μας. Το μέλλον γι' αυτά τα παιδιά διαγράφεται ζοφερό, καθώς δεν τους δίνεται καν η δυνατότητα να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και να διευρύνουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους αλλά και την κοινωνική τους θέση μέσα από το σχολείο. Βασικά δικαιώματα του παιδιού όπως το δικαίωμα στη μόρφωση και το δικαίωμα στο παιχνίδι είναι άγνωστα γι' αυτά τα παιδιά. Κάποια δουλεύουν σε θορυβώδη κι επικίνδυνα εργοστάσια, άλλα στα χωράφια από την αυγή ως το σούρουπο. Πολλά είναι «αόρατα» κυριολεκτικά, καθώς δουλεύουν σε σπίτια ως οικιακοί βοηθοί, ή σε βιοτεχνίες κατασκευής χαλιών ή αθλητικών ειδών, συχνά με κάποια μορφή σκλαβιάς. Κάποια τραυματίζονται σοβαρά ή πεθαίνουν πριν καν την εφηβεία. Και ας μην ξεχνάμε τα ψυχολογικά τραύματα και την καθυστέρηση στην πνευματική και σωματική ανάπτυξη ενός παιδιού που δουλεύει.

Μέσα στο πέρασμα του χρόνου...

- Ο 19ος αιώνας σημάδεψε ιδιαίτερα την ιστορική πορεία της ανθρωπότητας γιατί, μέσα στο χρονικό του πλαίσιο, συντελέστηκε η λεγόμενη βιομηχανική επανάσταση. Στις πρώτες εποχές της βιομηχανικής επανάστασης οι οικογένειες συνεχίζουν να προσλαμβάνονται ως ενιαίες μονάδες από τους βιομήχανους, δημιουργώντας το επαχθές φαινόμενο της παιδικής βιομηχανικής εργασίας, που σύντομα δημιουργεί προβλήματα ως αντιπαραγωγική, μη- δημοφιλής και σκληρή για τα παιδιά.
- Όπως ήταν φυσικό, το φαινόμενο της παιδικής εργασίας κατέστη μείζον ζήτημα, το οποίο απασχόλησε έντονα τη διεθνή κοινότητα από το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου. Στη πρώτη συνεδρία της Διεθνούς Διάσκεψης Εργασίας το 1919 ορίζονται η ελάχιστη αποδεκτή ηλικία των εργαζόμενων στη βιομηχανία και ζητήματα που αφορούν τη νυχτερινή εργασία των νέων στη βιομηχανία. Στη συνέχεια το 1920 ορίζεται η ελάχιστη ηλικία εργαζόμενων στη ναυτιλία, το 1921 στην αγροτική οικονομία, το 1932 για επαγγέλματα εκτός βιομηχανίας. Το 1973 με τη ορίζεται ότι η ηλικία του εργαζόμενου δεν πρέπει να είναι μικρότερη από την ηλικία που απαιτείται για την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης (και όχι κάτω των 15 ετών).

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

- Υπάρχουν εργασίες οι οποίες από τη φύση τους είναι επιβλαβείς για την υγεία των ανηλίκων λόγω των επικίνδυνων συνθηκών:
- υψηλών θερμοκρασιών, δονήσεων, θορύβων
- επικίνδυνων φυτοφαρμάκων, χημικών ουσιών, λιπασμάτων και μικροβίων
- διάφορων μηχανήματων, εξοπλισμών και εργαλείων τα οποία χρησιμοποιούν στην χειρωνακτική εργασία τα παιδιά και συχνά τραυματίζονται ανεπανόρθωτα με αποτέλεσμα πολλές φορές να φτάνουν και στον ακρωτηριασμό.
- μεταφορών βαρέων φορτίων
- Επικίνδυνων υψών ή κάτω από την επιφάνεια του εδάφους ή του νερού.
- Κακοποίησης

«Είμαι από φτωχή οικογένεια και εργάζομαι από μικρή. Δουλεύω μαζί με άλλα παιδιά σε ένα εργοστάσιο σπέρτων. Θέλω να έχω περισσότερο χρόνο για παιχνίδι και να πάω στο σχολείο».

Παντμίνι, Ινδία

TELOS